

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Deus nostras præ suis vindicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

TITULUS XI. I N J U R I Æ.

§. I.

DEUS nostras pro suis vindicat.

Ubi est Abel frater tuus? Gen. 4. 9. Cain, & Abel, obtulerunt DEO de facultatibus suis; sic tamen, ut Abel meliora, deteriora Cain. Acceptavit DEUS munera Abel, Caini vero non respexit quidem. hinc ejus invidia, & mors Abelis. Duo hic in uno facto peccata erant; primo recta DEUM petebat, secundo fratrem. Primum dissimulavit; de secundo austerus inquisitor interrogat: *ubi est &c.* rationem ab te volo illius, cujus sanguis innoxius magnis vocibus iustitia mee tribunal appellat. *Nunc maledictus eris super terram.* Didacus Niss. D. 5. Quadr. §. 7.

Maledictus eris super terram dicitur Caino. Adæ vero, qui in DEUM peccavit. *Maledicta terra in opere tuo.* Gen. 3. 17.

Egyptus triduanis tenebris vindicatur. Ex. 10. 22. quia hic populus oppressus fuit: Christi vero mors tantum triduanis. Matth. 27. 45.

Vos depasti estis vineam; & rapina pauperis in domo vestra. Il. 3. 14. DEUS, cum multa crimina posset objicere Israelitis, quæ in ipsum DEUM patrarent; tamen non objecit, nisi quæ hominibus facta. Mendoza in 1. Reg. 11. vers. 6.

Flamma erupit, & incendit, quos reperit iuxta fornacem. Dan 3. 48. Qui, ut ait Hector Pintus, forsitan erant, qui acculaverunt sanctos pueros. Mirum! ignis non devoravit illos ob horribile idololatriæ crimen; sed ob odium, & injuriam in sanctos. Plus alienam, quam propriam vindicat injuriam. Sylveira in Act. 13. q. 6.

Iratus, & addidit eum tortoribus. Matth. 18. 34. Liberaliter servo decem millia Dominus condonavit: cum vero ille conservo suo pauculi debiti gratiam facere noluit; illum carceri addidit. S. Chrysol. hom. 26. in Gen. magna quidem, & ineffabilis, misericordia! cum in se peccatum est, ad nudas tantum preces totum remittit: cum autem in conservum, ut in crudelem, & inhumanum, suam revocat liberalitatem.

Serve nequam. ib. DEUS ad injurias suas agnus est, ad nostras leo. Didac. Niss. D. 21. Pent. §. 3.

Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt DEI, DEO. Matth. 22. 21. Satius dixisse videtur: reddite, quæ sunt Dei, Deo; & quæ sunt Cæsaris, Cæsari. Voluit docere; quod cum dere sua, simulque Cæsaris, agitur; quod primum Cæsari; post illum sibi, satisfieri velit. Id. D. 5. Quadr. §. 7.

Hic si esset propheta &c. Luc. 7. 39. quibus verbis non solum mulierem notavit Pharisæus, sed Christi etiam honorem. Et tamen pro

sola Magdalena respondet, sui immemor. Didacus Niss. D. 5. Quadr. §. 7.

Saule, Saule, cur me persequeris. Act. 9. 5. Cruci affixus, flagellatus &c. sicut, nec tortoribus verbum dixit; nec verò de celo expollulat injurias suis illatas. Stella in Luc. 7. v. 40.

Sæpe mos est DEO, ut dimittat, quæ in se peccata fuerint; verum quæ in proximum, ea maximam exquirat severitatem. S. Chrysol. hom. 26. in Gen. apud Segneri ferm. 3. die Ven. post Cineres.

§. II.

Injurias Dei pro tuis senti, & vindica.

Num. I.

Id egit Christus.

Vade Sathana. Matth. 4. 10. Author Imp. hom. 5. In prima, & secunda, tentatione Christus passus est tentationis injuriam, non est exasperatus; nec in increpationem, vel abjectionem ejus, est excitatus; sed sustinuit, & minus permansit: nunc autem, quando diabolus DEI sibi præsumpsit honorem, ac adorationem; exasperatus, & iratus est, & à se repulit. Ut nos illius exemplò discamus, nostras quidem injurias illatas ab impiis, sive in dicto; sive in facto, magnanimiter sustinere; DEI autem injurias, & contemptum, nec usque ad auditum sufferre: quoniam in propriis injuriis esse quæpiam patientem, laudabile est; injurias autem DEI dissimulare, nimis impium. Irascitur demoni Dominus, quando videt illum, quæ DEI sunt, sibi vendicantem. Theophylactus.

Cum fecisset quasi flagellum. Joan. 2. 15. Cur Christus hic adeo severus, alibi mitis? Samaritanus, & demonium habens, vocatus; nihil tale fecit &c. In aliis actionibus peculiariter CHRISTO Domino irrogabatur injuria; hic autem totus contemptus in DEUM erat; cum domus ejus domus negotiationis fieret. Sylveira hic. q. 8.

Vide simile exemplum Luc. 9. 54.

Num. II.

Alia Exempla, & motiva.

Ejice ancillam hanc, & filium ejus. Gen. 21. 10. Agar concepisse se videns, despectu dominam suam. Gen. 16. 4. Sara sapiens pauperum commota est ob ingratum Egyptiæ animum; & agendo cum illa paulò severius conabatur ad ancillæ conditionem reducere. Sed dum post complures annos advertit, tum illam, tum filium Ismaelem, polluere domum Abrahæ superstitionibus Gen. 21. sic exarsit, ut illam nec in domo passa sit, neque ad limites agrorum suorum. Nos, quorum gratia æternum Verbum induit carnem, congelascemus inter domesticorum iniquitates? feremus conculari ab iis tabulis Legis? Sacramenta sperni? quæso, afficiamur magis